

KOMMENTAR
Håkon
Olaussen

En stor opplevelse

De kan virke som litt fremmede navn, litt røre installasjoner og ideer, det som tilbys av kunstfestivalen «Neste Stopp». La

dere ikke lure! Programmet for dagene 24. juni til 4. juli er spekket av virkelige godbiter. Kunstnerne som konservatorer Tor Inge Kvæum og Per Gunnar Tverbakks har klart å hente inn til årets festival er av stort format. Variasjonen i programmet er spennende og inntrykkene mange.

Våganhallen er ombygd til et lite hus - et utstillingsslokale med gode hvite veggflater der

en rekke spennende intrykk danner utstillingen «EkSenter». På 90-tallet har det vokst fram en klar tendens som går på opplösung av etablerte kulturelle sjikt og grenser. Folks sosiale og kulturelle ståsted er spraker, og på sett og vis er alle en minoritet. EkSenter gjennomgangsider er å belyse individuitet, gjennom svært forskjellige kanaler og formspråk.

Den andre store hovedsatsningen under kunstfestivalen er «SpilleRom», et prosjekt som foregår i en rekke offentlige rom i Svolvær og omegn. Prosjekter er i sin form eksperimentende og vil gjerne skape diskusjon rundt begrepet offentlig utsmykning.

Et virkelig høydepunkt er årets separatutstilling ved kunstneren Olafur Eliassons i Atelier Lofoten, samt på fyret

i Henningsvær. Kunstneren gjenskaper naturopplevelser ved hjelp av installasjoner i gallerirommet.

Derned er noe nevnt. Nå gelder det å skaffe seg et program over festivalen, sette av tid og besøke tilbudene som gis. «Neste Stopp» er en festival av format, en virkelig opplevelse.

Nakenhet som materiale

SVOLVÆR: Spencer Tunick er opprinnelig fra Canada. Da han flyttet til Brooklyn, New York, ble verden litt mer trang, men han gjenfinner åpenheten grytidig om morgenen - med menneskekroppen som nøkkelen.

Spencer Tunick stiller ut sine fotografier i Våganhallen under Kunstfestivalen. Hans bidrag til utstillingen EkSenter er en serie med fotografier, hvor den nakne menneskekroppen på forskjellige måter, brukes som materiale i nye former og skulpturer.

- Vesten assosierer nakenhet under erotiske og pornografiske synsvinkler. Mine bilder søker på en måte å ufarliggjøre den siden av kroppen. Når du har 300 nakne kropper med i en bildekompisjon, forsvinner ikke nakenheten, men den blir til noe nytt, forklarer kunstneren.

- Et enkeltkroppene fremdeles individer?

- Ja, det er det som er spennende. Individene forsvinner

ikke, men får i stedet for en ytterligere egenskap. De blir morfet inn i en helhet.

Spencer Tunick er tilnærmet herosratisk berømt i sitt hjemland som en følge av en serie med fotografier hvor et eller veldig mange, nakne mennesker figurerer i sammensetninger og komposisjoner som er nokså uvante. Og i det merkelig pietistiske

Amerika provoserer nakenheten, og ordføreren i selveste New York har offentlig uttalt at unge Spencer Tunick må finne andre steder enn hans by når han skal produsere og vise fram kunsten. Det passer nok Spencer ganske godt.

- Jeg kunne helt sikkert sprengne en figur av en liten jenteungslig slik at blodet sprutet til alle kanter uten at noen ville reagere. Så fremt hun ikke var naken, da, smiler Spencer.

- Men nakne kropper - det har de vanskelig for å svegle i Amerika. Jeg liker å gjøre folk litt sinte, for de gjør meg sint. Tunick jobber helst i byer, og helst om morgenen.

- Byen er mitt landskap, men jeg søker samtidig å sprengne byens rammer og strenge linjer ved å bruke kroppens sterke, klare linjer. Jeg synes nakenhet åpner bylandskapet, forklarer kunstneren.

PROVOSERER: Kunstneren fra Brooklyn kunne godt tenke seg å samle en gruppe nakne mennesker for å bilde av dem her. Stiller du opp, får du en kopi...
(Foto: Håkon Olaussen)

Nord-Norge i kunsten

SVOLVÆR: En samling av nordnorsk kunst, som spenner seg over en 100-års periode, er for første gang stilt ut sammen i forbindelse med EkSenter-utstillingen i Våganhallen.

En malerisk tidsreise på over 100 år, med «Trollfjordslaget» av Svolværkunstneren Gunnar Berg som et lite høydepunkt, finner du dersom du går helt inn i Våganhallen. Nordnorsk Kunstmuseum som vanligvis holder til i Tromsø, har for anledningen hentet fram verk fra egne magasiner. Disse, sammen med bilder som er lånt inn i Svolvær, gjør «Nord-Norge i billedkunsten» til et svært spennende og allsidig møte med landsdelens maleriske tradisjoner. Direktør Anne Aaserud ved museet er svært glad for at de kan stille ut under kunstfestivalen.

Bildene skaper en spennende kontrast til det som ellers er representert på EkSenter. Det eldste bildet er «Trollfjordslaget», som ble malt i 1890, og det nyeste er et litografi av Kaare Espolin Johnson fra 1991. Innimellom kan man se bilder av Herman Bendixen, Einar Berger, Harald Dal, Ole Juul,

HØYDEPUNKT: Utstillingen Nord-Norge i billedkunsten er presentert på Nordnorsk Kunstmuseum ved direktør Anne Aaserud. Harald Dals «Svolvær» er et godt eksempel på hvordan landsdelene har inspirert kunstnere..
(Foto: Håkon D. B. Olaussen)

Kjell Langfeldt og Eiler Adelsten Normann, og noen flere. Felles for maleriene er at de tar utgangspunkt i motiver og inntrykk fra Nord-Norge, og dermed påpeker posisjonen landsdelene har i billedkunst og kunsthåndverk.

Et høydepunkt er Harald Dals «Svolvær» fra 1936.

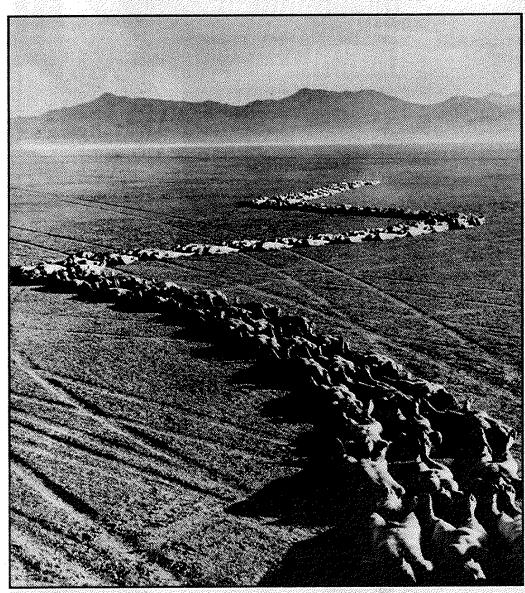
Kjell Langfeldt, som også er representert på utstillingen, flyttet til Svolvær i 1927.

Årlig inviterer han malere til å tilbringe vinteren her, og

han var primus motor for opprettelsen av Kunstnerhuset i Svolvær i 1952. Langfeldt inviterte også en annen kunstner som er representert på samlingen; svenske Sven Eriksson. I et brev datert 1934 skriver Langfeldt:

«Har De lyst til at komme til

Lofoten nu under fiket og male og være min gjest?... Jeg kan love Dem en interessant tid for en maler.» Erikssons «Fiskebod i Lofoten» viser at oppholdet var fruktbart.

KROPPENS LINJER: Spencer Tunick tar vanligvis bildene sine i bymiljøer. Dette bildet, med omlag 200 nakne kropper som skulpturelle elementer, er tatt i Nevada i 1997 (kjent med tillatelse fra kunstneren)